

Izhaja

vsak četrtek z datumom
prihodnjega dneva.

Dopisi naj se frankirajo in pošljajo uredništvu lista »Mir« v Celovec, Pavličeva ulica št. 7.

Osební pogovor od 11. do 12. ure
predpoldne in od 3. do 4. ure
popoldne.

Rokopisi naj se samo po eni
strani lista napišejo, druga
stran naj bo prazna.

Rokopisi se ne vračajo.

Dopisom je treba za odgovor
priložiti poštno znamko.

Nefrankovani dopisi se ne
sprejmejo.

MIR

Glasiló koroških Slovencev

Velja

za Avstro-Ogrsko . . . K 6.—
» Nemčijo . . . » 7:50
» ostalo inozemstvo . . » 9.—
za celo leto.

Naročnina naj se plačuje vnaprej.
Posamezna številka velja 16 h.

Za oglašila se plačuje po 10 h, med
besedilom po 20 h za 1 cm² vsakokrat;
minimum 24 cm². — Za poslano se
plačuje po 15 h, za parte, zahvale in
izjave ter za oglase med besedilom
po 20 h za 1 cm². — Za male
oglasne se plačuje po 4 h, debelo tiskano
6 h za besedo vsakokrat; minimum 40 h.
Za izvestilo pri upravníštvu 40 h posebej.
Vprašanjem je za odgovor priložiti znamko.

Denar naj se pošilja na naslov:
Upravištvó lista »Mir« v Celovcu,
Vetrinjsko obmestje št. 26.
Poštnohramilnični račun št. 96.232.

Leto XXXVII.

Celovec, 26. julija 1918.

Št. 30.

Seidlerjev odstop sprejet.

V ponedeljek, 22. t. m., je cesar sprejel odstop celokupnega Seidlerjevega kabineta. V soboto že se je pokazalo, da so vsa Seidlerjeva prizadevanja, da dobi zase večino v poslanski zbornici, zaman. V proračunskem odseku je posl. Teufel predlagal, da se glasovanje o proračunu odgodi, da bi med tem mogel pl. Seidler pogajati se in da se rok za poročevanje podaljša. Tu se je pokazalo, da je opozicija v veliki večini. Seidlerjev položaj je postal brezupen. V ponedeljek ob 5. uri popoldne so se vsi ministri zbrali k ministrskemu posvetu. Ob 6. uri zvečer so v zbornici že zvedeli, da je cesar sprejel odstop celokupnega Seidlerjevega ministristva. Cesar je poveril Seidlerjevemu kabinetu do sestave novega kabineta vodstvo vladnih poslov.

V ponedeljek se je v zbornici ves dan vršila razprava o češkem predlogu za ministrsko obtožbo dr. pl. Seidlerja in grofa Toggenburga.

Za pametne ljudi je jasno, da bi s Seidlerjem vred moral izginiti tudi Seidlerjev vladni kurz, ki ga je pl. Seidler v svojem zadnjem in nesrečnem govoru v zbornici označil z besedami: »Če obstoji v Avstriji političen kurz, more biti le tak, ki opravičene interese nemškega naroda popolnoma varuje. Star in resničen rek je, da se v Avstriji proti Nemcem in ravnotako brez Nemcev ne dá vladati... Hrbtišče te mnogolične države je pač nemško ljudstvo in bo vedno ostalo... Politična bajka je, da hočejo avstrijski Nemci druge narode zatreti, jih pod svoje gospodstvo ukloniti.«

17 milijonov nenemcev v Avstriji bi naj torej rajalo v svojo pogubo nemško hitro polko, ki jo je ob basu nemških radikalcev godel Seidlerjev »nemški kurz«.

Toda Nemci se še niso streznili. Morda bi se dalo govoriti z Nemci na Češkem, ki jim volkstagovska politika alpskih Nemcev preseda. Toda alpski Nemci so v svojo pogubo za vsak pameten predlog od slovanske strani gluhi in slepi. Ti zahtevajo takorekoč, da bi se že v vsaki vasi drugače vladalo, kakor bi pač dobro bilo za Nemce. »Tagespost« od torka že guli svojo staro hripavo pesem, da mora nemška politika čuvati, da se Seidlerjev kurz nič ne izpremeni in da bo bodoči mož moral novi Seidlerjev kurz voditi naprej; to je najmanjša zahteva Nemcev. Se ne pravi to, onemogočiti državo? Ni to napad na državni obstoj?

Imenujejo se tudi že možje, ki bi mogli postati Seidlerjevi nasledniki, predvsem ex-minister dr. Hussarek, železniški minister baron pl. Bannhans in trgovinski minister baron pl. Wieser. Ponuja se pa tudi bivši zunanji minister grof Czernin, ki je dne 19. t. m. v gosposki zbornici hvalil državni nemški kurz v zunanji politiki, v notranji politiki mu je bil pa Seidler v nemškem kurzu še premalo dosleden, češ, da se mora zunanja politika z notranjo ujemati.

Da bi postal nemški kurz v Avstriji mogoč, je Czernin mnenja, naj se Galicija odcepi od Avstrije, da dobé Nemci večino. Czernin je bil tisti, ki je s svojim govorom pred dunajskimi očanci iznova razpalil pangermanske strasti, ki se jim je nesamostojni Seidler uklonil.

Nemški politiki so po Luegerjevi smrti najslabši politiki v državi. Ničesar jih ne izuči, ne žalosten umor grofa Stürgkha, ne politična smrt grofa Clam-Martinitica in tudi ne še nesrečnejši konec politike pl. Seidlerja. S svojo pangermansko politiko izzivajo in dražijo Slované, ki vsled tega postajajo na celi črti v svojih zahtevah od-

ločnejši in v taktičnem postopanju ostrejši, kakor kaže zlasti zadnji govor dr. Stranskega v parlamentu. Kdo je temu kriv, če ne Seidlerjev nemški kurz?

Politični pregled.

Dr. Šusteršič na Kranjskem — Frankovec na Hrvatskem.

Po Slovenskem se je raznesla vest, da je dr. Šusteršič ovadil strelski polk št. 2 in je bil ta polk vsled tega premeščen iz Ljubljane v Enns v tujino. Dr. Š. se je obrnil na domobranskega ministra s prošnjo, naj mu potrdi, da ni ovadil strelskega polka št. 2 domobranskemu ministristvu. Minister Czapp je to potrdil. Poslanca vitez Pogachnik in dr. Ravnihar sta protestirala proti temu premeščenju. Minister je povedal, da se je sam premeščenju dolgo ustavljal, da pa se je moral le vdati, ker so mu na visokem mestu izjavili, da je premeščenje neobhodno potrebno. Ovadba dr. Š. namreč ni bila poslana ministru Czappu ali domobranskemu ministristvu, pač pa je poslal deželni glavar kranjski dotično pismo nekemu drugemu visokemu mestu. Tako poročajo ljubljanski listi z Dunaja. Dr. Š. je pa šel v Švico.

V hrvatskem saboru je pa predložil hrvatski ban Mihalović v odseku sedmerih članov spis, podpisan od dr. Franka in dr. Horvata. Ta spis zahteva, da se odpravi na Hrvatskem ustava in pozove na čelo uprave v Hrvatski in Slavoniji kak c. in kr. general, da se torej uvede vojaški komisariat. Ker iz navedenega spisa izhaja, da obstojajo še drugi spisi, ki se tičejo te zadeve, predlaga odsek saboru, naj pozove vladu, da naj pokaže še druge tozadevne spise odseku. Dr. Frank in dr. Horvat sta nato izjavila, da je dotični spis ponarejen.

»Slov. Narod« poroča, da bo prevzel uredništvo Šusteršičevih »Novic« c. in kr. nadporočnik Petrič, ki bo v ta namen nalašč službeno predstavljen v Ljubljano. »Slovenec« pa je poročal: »Deželni odbornik kranjski dr. Pegan se je mudil te dni na Dunaju ter se je razgovarjal v ministristvu za notranje zadeve glede razpusta onih kranjskih občinskih zastopov, ki se niso pridružili od kranjskega deželnega odbora sestavljeni zgraževalni resoluciji.« Čedni varhi avtonomije!

»Volkstag« v Slov. Bistrici

je bil napovedan na 12. t. m. na korist »Schulvereinu« in »Südmarki«. Oblast je pa prireditel prepovedala. Kljub temu je govoril slavnostni govornik posl. Wichtl »ogromni množici«, ki je štela 37 glav. Wichtl je govoril v obliki pogovorov. Kakor poroča »Straža«, je na prvo vprašanje, kaj se naj napravi s Slovani, odgovoril: Decimirati njih število in razkosati njih skupnost, sicer bodo res postali nemštvu skrajno nevarni. Vojska je za dosego tega cilja najboljšo sredstvo. Zato mora biti vsak »deutschdenkender« Nemec pristaš nadaljevanja vojske. Navajal je nato številke, kako so nemške čete, vojska in lakota decimirale Slované v Srbiji, v Bosni, Hercegovini, Dalmaciji, na Goriškem, na Beneškem, na Poljskem in v Rusiji. Vojska je uničila v štirih letih najmanj okroglo 20 milijonov Slovanov. Nemci smo uničili Srbijo, Črnogoro in Rusijo. In tako bomo naredili tudi z avstrijskimi Slovani. Vojska nam pomaga ubijati češko odporno silo in jo bo, če bo trajala le še dve leti, popolnoma strla. Skoro bolj nevarni nego Čehi so nam Jugoslovani. Z naglasom je govor-

nik povdarjal, da morajo Jugoslovani decimirati in jih porazdeliti na sedem vetrov! Največ, in sicer Slovence in nekaj Hrvatov, morajo dobiti Nemci, nekaj Slovencev bomo dali — Italijanom, večino Hrvatov in Srbov Madžarom, velik del tudi Albancem, Grkom, Romunom in Turkom. Dokler se to ne zgodi, se mora jugoslovanski rod decimirati. Sredstva: nemške šole, vojska in malo živil (torej z gladom!). Poyedal je še, da delajo za veliko Nemčijo.

Taka je ljubezen in mir, ki nam jo nasprotniki v svoji hinavščini včasi prinašajo na jeziku! Človeku se dela tema pred tako moralno propalostjo!

Prevrat na Ruskem.

Car umorjen. — Japonci.

Rusija se še ni umirila, zdi se celó, da bodo zanjó prišli še hujši notranji boji kakor doslej. Boljševiki so se bili kmalu polastili skoro cele države, le v Ukrajini so bili s pomočjo Nemčije in naše države izpodrinjeni. Ker pa boljševiki s svojo brezobzirnostjo in krutostjo nasproti drugim strankam in s svojim programom o razdelitvi posestev niso niti svojih strankarjev osrečili, drugim pa so storili mnogo krivic, se je začela njihova moč krhati. Stranka socijalnih revolucionarcev (kmetov) je čimdalje dobivala več moči, dokler ni prišlo v Moskvi do bojev med boljševiki in socijalnimi revolucionarji. Slednji so podlegli. Vendar njihova moč raste. Pri vseslovesni shodu sovjetov 5. t. m. je bilo navzočih več kakor 800 odposlancev; med temi je bilo 450 boljševikov in 300 socijalnih revolucionarjev. V Sibiriji so po prvotnih zmagah boljševiki izgubili svojo moč, ko sta se vzhodna in zapadna Sibirija združili v skupno republiko; jedro vojaške moči te republike (ljudovlade) tvorijo češko-slovaške čete.

V Jekaterinburgu na Uralu so boljševiki dne 16. julija ustrelili bivšega carja Nikolaja II., bajé, ker ga niso hoteli prepustiti češko-slovaškim tol-pam, ki so prodirale proti Uralu. To seveda ni verjetno. Saj bi ga bili lahko s seboj vzeli. Surovo je naznanila svetu to poročilo »Bjednota« z z besedami: »Po volji revolucionarnega naroda je krvavi car najsrečnejše v Jekaterinburgu umrl. Naj živi rdeča strahovlada!« Usoda carja Nikolaja II. mora slehernega človeka ganiti. Ni dvoma, da car ni bil hudobnega srca, ampak je bil vsega zla v Rusiji kriv carski sistem, okolica carjeva. Soproga in otroci carjevi so ostali dosedaj še živi. Vse carjevo premoženje in premoženje njegove družine je prešlo v last ruske republike.

Angleška in Francoska sta položaj v Rusiji izrabili. V Arhangelsku se je koncem junija izkrcalo 10.000 Srbov in Francozov, Murmansko obal na Finskem so pa zasedli Angleži.

Dne 20. julija je poročal Reuterjev urad iz Tokija: Japonska je sklenila nastopiti v Sibiriji. Vsi potrebni koraki so že storjeni.

Ker boljševiški vojski prehajajo k nasprotnikom, ni težko uginiti, kako se bo stvar na Ruskem zasukala. Da se temu boljševiki izognejo, so poklicali na pomoč Nemčijo.

Vojska.

Sredi t. m. se je ob Marni začela velika nemška ofenziva. Dosegli so lepe uspehe, ujeli nad 20.000 sovražnikov. Črez tri dni nato so pa začeli Francozi in njihovi zavezniki protiofenzivo. Nemci so se umaknili nazaj čez Marno. Amerika plava v zmagovalni omotici, francoski in angleški listi pa presojajo položaj bolj resno in previdno, zlasti ker so imeli zelo velike izgube in ker se je tudi protiofenziva ustavila.

Dnevne vesti.

Besede in dejanja. V dnevih slave realnih politikov na Kranjskem, posebno pa ob času sklepanja novega volilnega reda za ljubljansko prestolico, zavzemal, razvzemal in ogreval se je dež. odbornik dr. Lampe, za deželno in občinsko avtonomijo na najširši podlagi. Nam koroškim Slovincem se je zdelo to prizadevanje dež. odbornika, ozir. dež. odbora skoraj kot nekaka priprava za „kranjsko republiko“ v okviru monarhije. In danes? Ali ni dr. Lampetova in njegovih tovarišev — okrožnica druga, krasno ilustrirana izdaja Beustovega sistema? Ali ni ta okrožnica in nadaljno postopanje deželne trojice kranjske nasproti slovenskim županom najsijajnejši dokument najkrutejšega, železnopestrega samovladja v naši usodepolni dobi, listina, katere edini namen je, škodovati vsemu in vsem, ki se ne klanjajo brezpogojno peščici ljudi, ki je pripravljena žrtvovati svobodo naroda, da nasiti s tem svojo častihlepnost? Nam koroškim Slovincem je paševanje na Kranjskem več škodovalo kot naši nemčurji v deželi in nam škoduje tembolj dandanes; zato se oglašamo kot trobenta vesti — ob dvanajsti uri.

Jasna politika. Gotovo je ni stvari pod solncem, ki bila tako podvržena, deloma vabliva in v svojem bistvu dostikrat tako zapeljiva k nestanovitnosti, kot je politika. Značajan politik mora biti cel mož v pravem pomenu besede; mož jaklen, dalekoviden, nesebičen, idealen. Srečen narod, ki more šteti take moze med svoje sine! Tak srečen narod so naši bratje Čehi, kateri imajo lepo vrsto plamtečih zvezd na svojem političnem nebu. Imena kot: Komensky, Palacky, dr. Rieger, dr. Herold in dr. so obendovanja vredni značaji. Zato pa prekosijo vsa druga slovanska plemena bodisi v šolskem, gospodarskem ali narodnopolitičnem oziru. Čehi nadkriljujejo kot jednota daleko tudi po številu močnejše slovanske narode, kakor so na pr. Poljaki — o Rusih v tem oziru ni treba izgubiti besede, ker so dojenčki. Slovinci dosihdob nismo imeli „češke sreče“; tudi nismo se mogli vzgajati stopnjevale v šolah kakor Čehi — nas so politično vzgajale le periode, ki smo jih preživljali in od katerih je vsaka zapustila svoj del dobrega, zdravega semena v nas, tako da je naš jugoslovanski velikan dr. Janez Ev. Krek našel za svojo odrešilno idejo popolno pojmovanje in umnevanje pri ogromni večini jugoslovanskega naroda. Naša šola je bila skušnja — in je tudi danes. Slovinci pometamo sedaj svojo hišo z odločnostjo in naši smo pri tem gnjen odpor v „realnih smeteh“, katerih zaslužni pokoj je določen; kajti ostudno njih ravnanje in rokavnjaško njih postopanje zasluži najostrejšo obsodbo; saj jasna in prozorna je njihova politika za vsakega Slovence, ki ni izdajalec naroda.

Narodna pridobitev v industriji. Obširna tovarna za izdelovanje barv in lesnih izdelkov v Ljubiji pri Mozirju, ki je bila še pred kratkim last nekega nemškega nacionalca iz Gradca, je prešla s 1. junijem v slovenske roke. Kupila jo je domača družba iz Gornje Savinjske doline ter se pod imenom družabnika Alojzija Goričar in dr. trgovsko vpisala. Ta tovarna se je bavila že pred vojno s to stroko ter imela neposredne trgovske stike z Nemčijo, Romunijo in Severno Ameriko, kamor je tudi izvažala svoje barvne izdelke. Želeti je, da bi to podjetje, ki je na zelo trdni podlagi, v bodoče še bolje prospevalo v prid podjetnikom in v ponos slovenski domovini.

Iz Št. Ruperta pri Velikoven. (Vzoren rodoljub.) G. Jožef Izak, bivši vzoren učenec naše „Narodne šole“, ki služi zdaj kot vojak-šofer v turški Aziji in je zdaj bival pri svojih stariših v grebinijski župniji na dopustu, je nam poslal po nakaznici svoto 50 K s pripisom: „pri odhodu v daljno Azijo vam pošiljam tale znesek za božičnico. Z odličnim spoštovanjem Izak Jožef.“ Vzornemu slovenskemu mladeniču se iskreno zahvaljujemo in želimo mu božjega blagoslova na vseh njegovih potih. Vodstvo „Narodne šole“.

V Št. Rupertu pri Velikoven. (Daroval) je za našo gospodinjsko šolo č. šolskih sester č. g. Josip Rozman, župnik v Črnečah pri Spod. Dravogradu 25 K. Za ta velikodušni dar izrekamo najprisrčnejšo zahvalo.

Iz lavantinske škofije. Treba, da se spomnimo dvoje tudi za nas koroške Slovence zaslužnih štajerskih duhovnikov. Dne 22. julija je obhajal v Šmartinu pri Slov. Gradcu še nenavadno čil in zdrav zlato mašo tamošnji nadžupnik, kn. šk. duhovni svetnik itd., preč. g. Ivan Lenart. Nevenljivih zaslug si je pridobil na cerkvenem polju, bil pa je vedno zvest in požrtvovalen sin svojem ljubljenski narodu. Nam koroškim Slovincem je iskren prijatelj, znan mnogim rodoljubom, rad je prihajal tudi na naše prireditve, zadnjikrat se je udeležil našega pomenljivega tabora v Šmihelu nad Pliberkom. G. nadžupnik

je tudi patron koteljske župnije. Njegovim čestilcem ob zlatomašniškem prazniku se pridružujemo tudi koroški Slovinci mu od dna srca kličoč: še na mnoga leta, zdrava in krepka, do srečnega jugoslovanskega dne! — Spomniti se moramo pa tudi drugega odličnega moža, ki se je dne 12. julija v celjski bolnišnici ločil iz te solzne doline. Umrli je tam bivši dekan in nadžupnik na Vuzevici, preč. g. Jožef Jurčič, spoštovan ne le po zeleni štajerski, marveč preljub znanec in prijatelj tudi mnogim koroškim duhovnikom. Rojen je bil l. 1848. v Majšpergu, v duhovnika posvečen 21. jul. 1870. Vneto je deloval na mnogih postajah, nazadnje kot župnik pri Sv. Lenartu v Slov. Goricah in od l. 1905. kot nadžupnik in dekan na Vuzevici. L. 1913. je stopil v pokoj in bil pri usmiljenih bratih v Gradcu in Zalcu. Znan je bil po svoji gorečnosti v dušnem pastirovanju, pa po svoji blagi prijaznosti in neusahljivi šaljivosti. Vsako narodno podjetje je rad podpiral. Ostal bo v hvaležnem spominu vsem, ki so ga poznali. N. p. v m.!

Zgornje Trušnje. (Hud udarec) je zadel znano poštarjevo rodbino v Zgornjih Trušnjah. Dne 12. jul. je padel, zadet od granatnega drobca, mladi Sturm, Lovrenc Jamnik, v 32. letu svoje starosti. Zapušča ženo in pet nepreskrbljenih otročičev. Sicer v politiki nemškega mišljenja, bil je pa osebno zelo prijazen, ljubezniv in postrežljiv in je rad pomagal s svetom in dejansko, ker je bil tudi zelo zmožen in razumen. Naj mu sveti večna luč!

Iz župnije Šmihel pri Pliberku. Večkrat se mudim na raznih železniških postajah slovenske Koroške, kjer zahtevam vozni listek slovensko, ki ga tudi dobim. Pa z žalostnim srcem sem opazil, da so slučaji, da bi kdo zahteval vozni listek v slovenskem jeziku, redki, kakor bele vrane. Bil sem na popolnoma slovenskih kolodvorih, kjer sem videl pred železniško blagajno stati trumo ljudstva, očitno same Slovence, pa niti eden si ni upal zahtevati voznega listka slovensko, dasi je bilo mnogo takih kakor sem se prepričal, ki ne znajo izgovoriti drugega nemško kakor samo ime železnične postaje, kamor se peljejo. Oh kako je to neumno in obenem žalostno. Dolžnost vsakega Slovence je, da zahteva vozni listek slovensko. Nihče se naj ne ustraši morebitnih sitnosti. Uradnik, ki je naš kruh, mora razumeti tudi naš jezik. Pomislimo, kaj bi se utegnilo zgoditi, ako bi uradnik Slovenec, ki ga prestavijo navadno na Nemško, ne hotel razumeti njih jezika, kakor se to pri nas dostikrat dogaja, česar smo si nekaj tudi sami krivi. Pa hvala Bogu, prišli bodo boljši časi, Jugoslavija prihaja. Mladenič.

Brdo pri Šmohorju. (Vse je v redu.) Lansko leto meseca oktobra in novembra oddalo je več kmetov konjsko seno vojaštvu. Do danes so za to seno kljub ponovnemu druganju nekateri le deloma plačani; drugi pa nezaupljivo gledajo na oblasti skozi prste — do danes brez vsakega plačila. Nevolja med prizadetimi kmeti je opravičena. Kmetje pravijo: „Da le damo, lepo ubogamo in molčimo, pa je — vse v redu.“ Meseca aprila t. l. oddajale so stranke krompir; meseca maja in junija pa jajca. Oboje je še na dolgu. V cerkvi, ki je dandanes vladni organ, se je pa nam naznanilo, da: kdor ne bo oddal jajec, ne bo dobil za mesec julij nič sladkorja in tako bo tudi ta stvar — v redu. Kako naj živino in perotnino krmimo, nam določajo naredbe; a po naredbah se ne ravnamo samo mi, ampak tudi uspeh pri živini in tako je tudi v tem oziru vse v redu. Prestopek vladnih naredb kaznuje se času primerno — mi živimo namreč v času milijard — z učinkujočo denarno globo in nič manjše odmerjeno ječo; a če je kak posestnik okraden, je najpametnejše, da molči in tako je tudi ta zadeva v redu. Ruskim ujetnikom se je dala zlata prostost in strgana obleka. Kar ujetnik potrebuje, je dolžan dati delodajalec; menjajo se pa ujetniki često brez uzroka po svoji volji — če ni tudi kaka druga volja vmes — in tako je tudi v tej smeri vse v redu. Žito in živino oddajamo in hrano ter obleko kupujemo — oboje po določenih in centralistom primerno zdečih se cenah in tako je tudi na tem polju vse v redu. Posojeno žito se nam sicer kljub dani besedi in natisnjenemu jamstvu ne bo vrnilo, pač pa nam bo pri letošnji oddaji žita uračunjeno in bo ta zadeva tako spravljena v red. Vsekako pa so Ukrajinci res — kakor se je izrazil neki gospod politične uprave — za naš urejeni in gladko delujoči sistem, nedostopni. Imamo konečno v naši občini tudi gospodarski odbor, ki pa od časa svojega obstanka menda še nikdar ni bil na „fronti“. Čemu pa tudi? Naše gospodarske in prehranjevalne potrebečine so itak pokrite s kartami. Zadoštuje torej popolnoma, da je gospodarski odbor zavarovan s svojim dekretom in — vse je v redu. Življenje se dandanes splošno vrši le v papirju.

Bilčovs. Dne 4. avg. pop. ob 3. uri uprizorila Marijini družbi iz Št. Ilja in Bilčovsa pri Miklavžu v Bilčovsu dve igri. Uljudno vabimo!

Grebinjski kloster. (Statistični podatki.) V naši župniji se je letos rodilo 21 otrok, 14 zakonskih in 7 nezakonskih, 8 fantov in 13 deklic; umrlo je 15 ljudi, med njimi 4 otroci; poročeni so 4 pari. Za spominsko cerkev v Celovcu se je nabralo 64 K, za sezidanje višarske cerkve 72 K in za višarsko mašno zvezo 464 K 40 v. Za novo streho na podružnični cerkvi v Šmihelu je nabranih 1069 K 25 v; za potrebno kritje strehe pri župni cerkvi 1102 K 7 v; uršulska bratovščina ima nabranih 206 K 21 v; od misijonske ustanove se je na obrestih nabralo 612 K 28 v. Koj po vojski hočemo tukaj napraviti sv. misijon s 3 misijonarji. Letina dosedaj kaže jako lepo. Le toče varuj nas, o Bog! V sredi tega meseca, tedaj ko je vsaka roka na žitnem polju tako krvavo potrebna, je moralo več kmetov iti k vojakom. Za domovino in cesarja je žrtvovalo življenje 19 moških, 6 jih je ujetih in 5 pogrešanih, en pa se je iz ruskega ujetništva vrnil.

Podsinsjas. (Smrt junaka.) Že zopet je pel edini zvon, ki nam je še ostal, slovo, slovo junaku, ki je položil svoje mlado nadebudno življenje na oltar domovini. Prišlo je nepričakovano žalostno poročilo, da je padel, zadet od granate, na italijanskem bojišču Pavel Kvančnik pd. Matevžičev v Podsinsjasi, tik pred odhodom na dopust; ravno ko se je poslavljajal od tovarišev, je prižvižgala granata ter mu pretrgala nit življenja. In rešen vsega trpljenja, si odšel, dragi Pavel, na dopust, s katerega se ne vrne več. Nismo mislili, ko smo čitali še nedavno v „Miru“ tvoje pozdrave in lepo rodoljubno pesmico, v kateri obljubljaš zvestobo do smrti svojemu tukaj zatiranemu slovenskemu narodu, da je bilo to tvoje zadnje poročilo in da te bomo tako kmalu izgubili. In sedaj te ni več, odšel si za svojimi žal premnogimi tovariši tja, kjer ni bojov in trpljenja, kjer vlada mir in veselje. Spavaj mirno, dragi Pavel in vi vsi junaki, ki snivate raztreseni po vseh bojnih poljanah pod daljno tujo rušo; ohraniti vam hočemo časten spomin do veselega svidenja nad zvezdami.

Guštanj. Tukaj se kmetje povprašujejo med seboj, kdaj bo kaj naš živinonakupovalec g. Geiersberger odnesel pete proti svoji domačiji. Toda zaman. G. Schumyju je všeč! Ali je to pravica? Kmetje veliko žrtvujemo, pa še toliko nismo vredni, da bi smeli svojo živino v svojem jeziku prodajati. Davke plačevati, živeti in živino dajati, svoje drage na bojišče pošiljati, potem pa nemški sužnji biti, to ne gre več. Zatorej kličemo: „Dajte nam slovenskega nakupovalca, takega ki bo znal boljši občeati s kmetimi ko sedanji, Geiersberger pa naj gre na Nemško hleve sprazniti.“

Podkraj pri Prevaljah. (Tatvina — to in ono —). Zopet so nas obiskali tatje. Po noči od 13.—14. t. m. so odnesli tihotapci pri G. Lečnik pd. Lubas eno svinjo v vrednosti 600 K ter so jo par stopinj od hleva zaklali. To je res lepo! Kmet mora z žulji pridelovati, živeti in živino oddajati, ostalo, kar mu je itak skromno odmerjeno za njegovo družino, pa mu še ukradejo; nazadnje pa se od nepremišljenih ljudi še sliši: „Prokleti kmetje, saj nam itak nič ne daste!“ — Pred vojsko so dejale nekatere kmetske hčere: „Oh, kaj bodem na deželi, je tako grdo kmetska dela opravljati, krave in svinje krmiti; je boljši, ako se podam v mesto h gospodi. Tam je dobro, imam velik zaslužek, se lahko spreham, imam tudi lepo obleko.“ Je res! — Kaj pa sedaj koristi lepa obleka, bele rokavice in tako naprej, ako pa želodec vpije: „Hrane!“ Sedaj vsi vemo, kako slaven je kmetski stan, ker je dandanes steber države. Neki zdravnik mi je rekel: „Ako bi se jaz še enkrat rodil, noben drugi stan si ne izvolim, ko kmetski stan. Kmetje ne veste, kakšnega spoštovanja ste vredni!“ Dal Bog, da bi prišli vsi do tega spoznanja!

Sv. Križ nad Črnečami. Porcijunkula se bode tudi letos obhajala kolikor mogoče slovesno. V četrtek, 1. avg. zvečer je pridiga in slovesen blagoslov, na dan sam se prično sv. opravila ob 1/2 6. uri, ob 8. in 10. uri sta pridigi, nato slovesna sv. maša preč. g. prošta Gregorja Einspielerja iz Tinj. Vabimo vernike k prav obilni udeležbi, zlasti ker se hočemo posebej še spomniti vseh naših bratov-vojakov, padlih in umrlih v štirih letih strašne vojske.

Črneče. Strašna nesreča se je zgodila dne 17. julija. 30letni, vrli posestnik Rajnetove kmetije na Tolstem vrhu, Jožef Kavčič, je zopet odhajal med vojake. Ko je prišel na kolodvor v Spod. Dravogradu, je vlak pričel že odhajati, kljub temu je hotel skočiti še na vlak, a mu je spodletelo in je padel pod kolesa, ki so mu glavo popolnoma strla. Strah nas je spreletel, ko so zvečer prepeljali truplo tako žalostno po-

nesrečenega sosedu na domače pokopališče. Bil je tri leta v ruskem ujetništvu; ko se je sredi maja vrnil domov, ni našel več ne skrbne matere, ne dragega očeta, ki sta med tem časom umrla. Ko je zopet moral oditi v vojno službo, ga je blizu doma zadela grozna smrt. N. p. v m.!

Guštanj. V naši tovarni čutijo delavci vsak dan večje težave radi živeža in delavci hodijo na delo in od dela suhi kot trlice. Ako pa se gre kedaj kdo k ravnatelju ali k županu pritožiti ali prositi za več živeža, se nas nahruli. Mi mislimo, da ako se res živeža ne more za nas delavce priskrbeti, naj bi se nam dala vsaj teta beseda in ne surova po nemški maniri. Tudi bi želeli, da se nas ne smatra za hlapce in sužnje, ker smo delavci ravno tako ljudje kakor nemški uradniki, ki nočejo ali ne znajo z nami v slovenskem jeziku govoriti. Ne vemo in ne razumemo tudi, zakaj občina nabija na uradno tablo pred občinsko hišo in drugod po trgu vse samo nemško, razen če je kaj proti Slovincem. — V Guštanju, kjer je par pravih Nemcev, bi moralo če ne samo slovensko, pa vsaj slovensko in nemško torej dvojezično razglašeno in uradovano biti, ako ste res vsem pravični! Pa tudi živež se naj razdeli enako med Nemce in Slovence, med delavce in uradnike. Več guštanskih delavcev.

Šelenberk pri Guštanju. Pri nas so ljudje radi Gaizersbergerja vsak dan bolj razburjeni. — Da so kmetje nejevoljni, če morajo dati živino, se razume, a da se Gaizersberger v svoji navadi zadira po nemško nad slovenskimi kmeti, to pa še bolj slabo vpliva na sicer mirne Slovence. Če nemška vnovčevalnica misli, da bo s takimi nemškimi nakupovalci slovenske kmete navdušila za nemški jezik in Nemce, potem se pač zelo moti. Vsak kmet, vsak hlapec in vsak delavec vsak dan bolj spoznava, kako potrebna je naša rešiteljica „Jugoslavija“.

60.000 kron v blagu so pred kratkim v neki trgovini ukradli. In vendar bi se bila dala ta tatvina z mnogimi drugimi vred z osmimi kronami preprečiti. To je namreč cena patentiranega „Victoria“ varnostnega ključa, kateri vlome potom ponarejenih ključev ali vetrihov brezpogojno prepreči. Za jugoslovanske dežele se dobi pri glavnem zastopstvu „Victoria“ varnostnega ključa v Zagrebu št. 27, Trenkova ulica 12. Telefon 20—26. Mestna prodaja: Zagreb, Ilica 20, Bazar König, in M. Drucker, Ilica 39, ter v večini trgovin z železnino.

Naše žrtve.

Štebenj pri Dobrlivasi (občina Globasnica). Padli so (6): Pd. Smrečnika brat Srienec France, dne 18. 8. 1915 v Galiciji. Pd. Kajžrov sin Rajnwald Stefan, dne 1. 11. 1915 pri Gorici. Pd. Rakebov sin Božank Pavel dne 7. 7. 1916 v Galiciji (Teodoryczim). Pd. Brodnikov sin Hrast Friderik dne 5. 4. 1917 pri Gorici (pokopan v Proseku). Pd. Vutejev sin Jamer Friderik dne 19. 8. 1917 na Pleknu (pokopan v Dellah). Pd. Jertlnov brat Wutte Karol dne 27. 10. 1917 pri Rajblu (Kor.) in pd. Vutejev Jamer Janez, 20. 9. 1917. — Umrli so (3): Pd. Gašperčev brat Simonič Ignac dne 18. 5. 1916 v Kremsmünster (Zg. Avstr.). Pd. Smold-kajžnik Trinkl France dne 30. 8. 1916 v Tieri v Albaniji. Pd. Ruprecht sin Ruprecht Karol dne 18. 4. 1918 v Enzenbachu pri Gratweinu na Štajerskem. V ujetništvu je umrl (1): Pd. Žumrov sin Gašperc Ferdinand dne 2. 6. 1916 v Perovsku (Rusija). Pogrešajo se (3): Pd. Klemenčev sin Vesel Janez (* 1885) in to v Galiciji od 26. 8. 1915. Pd. Gražerjev sin Wric Rudolf (* 1883) in to v Galiciji od istega časa. Pd. Vutejev sin Jamer Šimen (* 1895) in to pri Gorici od sept. 1917. Imena vojnih ujetnikov (3): Pd. Gomernikova sinova: Ižep Pavel in France, od 1. 1915. Pd. Gražerjev Wric Janez od 1. 1916. Dodatno: Imena vrnivših se vojnih ujetnikov (3): Pd. Konrad-kmet Alojz Konrad, doma od Binkoštij t. l. Pd. Rižnar-kmet Krajcer Franci, doma od 13. majnika t. l. Pd. Knezov sin Močnik Jožef, doma od ok. 1. t. m. Imena vojnih invalidov (2): Pd. Gašperčev brat Simonič Miha, poškodovan na levi nogi (odprto). Pd. Jernov sin Vindiš Friderik, poškodovan na pravem koraku. Pregled: Število padlih znaša 6, vsled vojske umrlih 3, v ujetništvu 1, pogrešanih 3, vojnih ujetnikov 3, vrnivših se nazaj 3, invalidov 2, vojakov 16, oproščenih 3, torej vkup: 40 mož.

Koroški gospodar.

Celovec — brez moke in kruha.

Celovec je brez kruha in moke. Od minolega pondeljka, 22. t. m., se namesto moke dobiva riž in sicer 10 dekagramov namesto $\frac{1}{8}$ kilograma moke proti oddaji odrezka na moko. Na ministra za prehrano dr. Paula se je brzojavilo za odpomoč; tudi domobranski minister je bil brzojavno proščen, da posodi iz vojaških zalog moke.

Od 26. do 27. julija pridejo kaki trije vagoni zgodnjega krompirja in se bodo oddajali 1 kg na karto.

Za otroke, ki so šli na deželo, se ne bodo v mesto njihovim roditeljem oddajala živila.

V teh časih stiske bi bilo želeli, da bi odšlo kolikormogoče mestne mladine na deželo. Seveda se motijo tisti meščani, ki mislijo, da na deželi kar plavajo v masti in moki. Premnogi posestniki že davno nimajo kruha, ker so državi — posodili žito, pa se jim ni vrnilo. Da si odpomorejo, so rž hitro začeli žeti. Pomanjkanje na deželi je pa zlasti na slovenski strani veliko, ker je na Spod. Koroškem bila lani najobčutljivejša suša in ker se je kljubtemu na Slovenskem vse huje in bolj trdo rekviriralo, ne samo žito, ampak zlasti živina in oddaja mleka.

Kljubtemu bi bilo tudi v dobrodelni akciji za otroke po Slovenskem več uspeha, če bi se vsaj tokrat ne bilo postopalo po „koroškem sistemu“. Ljudje bi bili še marsikje radi sprejeli otroke, toda slovenske otroke, ker zavoljo otroka, ki ga sprejmejo iz krščanskega usmiljenja na hrano, ne bode vsa družina govorila nemško. Akcijo je pa diskreditiral pri naših ljudeh, kakor se nam tudi od več strani poroča, „Kärntner Tagblatt“, ki jo je proglasil za „nationale Tat“; to se je po deželi kmalu zvedelo, kljubtemu da je naš list o tem molčal in je ljudi tembolj razburilo, ko so izvedeli, kako gonjo da so vprizorili celovski Nemci zoper našega urednika.

Sladkor za vkuhanje se bo v Celovcu delil prihodnji teden, kakor se nam poroča, sladkor za mesec julij pa se je delil 22. t. m. Karte na sladkor se torej od trgovca ne odvzamejo, ampak se s primerno pripombo od trgovca zopet vrnejo, da jo imajo stranke kot legitimacijo pri izdaji sladkorja za vkuhanje.

Nove prevzemne cene za žito in stročnino so od urada za ljudsko prehrano za vsakih 100 kg določene: Pšenica ali pira 55 K, rž 55 K, ječmen 50 K, oves 50 K, proso 50 K, koruza (sirk) 50 K, ajda (heda) 100 K. — Grah 120 K, leča 150 K, fižola 100 K. Krmila: zadnje žito 50 K, koruzni storži 15 K, krmilni grah 60 K, kultivirana grahorka 70 K, nabrana, ne v mlinu dobljena plevna grahorka 50 K. Za mešano blago velja kot prevzemna cena najbolj poceni primešanega blaga. Cene za pšenico, rž in ječmen se zvišajo: če se oddajo od 16. do 31. julija za 20 K, v avgustu za 15 K, v septembru za 10 K in od 1. oktobra do 20. decembra za 5 K. Za semensko žito nove cene še niso določene. Polna prevzemna cena se izplača za žito, ki nima več kakor 2% nežitne primesi. Če je pa primešano tuje žito, se pri ceni ne odtegne, ako ni tujega žita več kakor 3%; več kakor 15% prevzemne cene pa se sploh ne sme odtegniti.

Posojeno žito se ne vrne. C. kr. deželna vlada se je meseca majnika na podlagi ministrske odredbe z dne 19. aprila 1918, drž. zak. št. 144 obrnila na koroške kmete, da oddajo za ogroženo oskrbo z živili za deželo žito, ki je bilo določeno za nje same in njihovo družino za čas od 1. julija do 15. avgusta 1918 in ki ni bilo zaseženo. Tedaj se je obljubilo, da se bo to posojeno žito najpozneje do 1. julija 1918 kmetom vrnilo. To obljubo je dala centralna vlada, pa je žal ni mogla izpolniti, ker vsled nepričakovanih ovir ni mogla dobiti ukrajinskega žita, s čemer je z gotovostjo računila. Prizadevanja deželne vlade za dovoz, ki bi omogočil povrnitev posojenega žita, so bila vsled pomanjkanja žita brez uspeha in zato deželna vlada sedaj ne more vrniti tega žita. Da pa vsaj deloma izpolni dano besedo, je deželna vlada odredila, da se bo posojeno žito odračunalo od množine novega žita, ki se bo moralo oddati in bodo kmetje toliko žita, kakor so ga bili posodili, lahko več zase ohranili. Vrhtega se dež. vlada neprestano trudi, da dobi za kmete obljubljene premije sladkorja in hkrati tudi druge potrebščine, zlasti usnje za čevlje kot delno odškodnino, ker se dana beseda ni izpolnila.

Romunske ovce. „Ldw. Mitl.“ poročajo, da bo koroška vnovčevalnica za živino dobila v kratkem več tisoč ovac za pašo, ki se bodo dajale kmetom za lastno ceno pod pogojem, da se bodo po končani jesenski paši zopet oddali vnovčevalnici v klanje. Več pové vnovčevalnica. (Op. ur. Koroška vnovčevalnica je tudi prav „po koroško“ urejena korporacija, ki je dobila za vso deželo monopol. Lastne slov. priloge nima, nima pa toliko takta, da bi vsaj našemu listu vsa taka in podobna poročila pošiljala. Slovenci smo zanj le toliko dobri, da nam rekvirira živino in nastavlja med nami take brezobzirne komisarije, kakor je znani Geiersberger.)

Kritje bankovcev z zlatom. Razmerje med izdanimi bankovci in zlatom, ki leži v državnih bankah kot kritje, je v zadnjem času postalo jako značilno za gospodarsko stanje, oziroma za denarni promet posameznih držav. Po zadnjih poročilih je bilo bilo stanje bankovcev (a) in zlata (b) ter razmerja med obema (c) sledeče: v milij. kronah:

Banka	a	b	c
Nemška	15.700	3200	20%
Francoska	29.600	6000	20%
Angleška	1.400	1700	121%
Švicarska	700	500	71%
Avstro-ogrška	23.000	300	13%
Severo-amer.	200	3000	1500%

V razmerju z bankovci, ki so v prometu, imajo največ zlata banke v Zedinjenih državah Severne Amerike, in sicer 1500 odst., najmanj pa Avstro-Ogrska, samo 13 odstot. Kako je mogoče, da zadostuje samo 200 milijonov bankovcev za oni velikanski promet, ki ga ima Severna Amerika? Tam se ne plačuje skoro nič z denarjem, ampak samo s čeki. Vozni listek na postaji, obleko v prodajalni, hišno najemnino itd., vse to plačajo Američani s čeki; samo za najmanjše izdatke rabijo denar, in sicer večinoma zlato; zato izhajajo s tako neznatno množino bankovcev.

Naši vojaki.

Kot bivši sodelavec na narodnem polju na koroških tleh in takratni poročevalec „Mira“, me posebno družinske vezi drže s Koroško vedno v ozkih stikih, zatorej se živahno zanimam za tamkajšnje razmere in zasledujem vsak pojav na političnem in gospodarskem polju s posebno pozornostjo.

Najbolj me veseli napredek pri listu toli v obliki — toli v vsebini, saj je „Mir“ edini koroški slovenski list, ki je vedno z vso vnoemo zastopal koristi svojih čitateljev, da jih pouči v vseh domačih dogodljajih, jim donaja važnejše slovenske novice, najbolj razveseljivo pri listu je pa to, da je zadnji čas tako radikalno začel se potegovati za pravice koroških Slovencev na podlagi majniške deklaracije, kar pač najbolj spričuje divje besnenje narodnih sovražnikov, kateri bi tudi tu hoteli s terorizmom in absolutizmom zadušiti naše upravičeno gibanje v doseg naših tlačenih pravic, katere nam pritičejo po božjih in posvetnih zakonih.

Da se je list razširil je razveseljivo nad vse — s tem pa je povedana ravno druga točka, ki je veliko važnejša, namreč, da je koroško ljudstvo se začelo vzbujati, se zanimati za Jugoslavijo — in to je ravno ono želo, ki toliko bóde v oči naše odpadnike, da ne morejo več pod raznimi pretevezami slepiti našega dobrega in vernega ljudstva in ga odvrčati z raznimi nič vrednimi in mamljivimi obljubami od svojih narodnih voditeljev.

Ti pa, slovensko ljudstvo, trdno stoj in krepko stopaj naprej po začrtani poti — nikogar se nikjer ne boj, Slovenski narod moj — ni daleč več čas, ko vremena bodo se zjasnila in lepše zvezde kot kedaj zasjale; o tem smo prepričani mi vsi tu na braniku za domovino stoječi bojovníki — stojte tudi Vi trdno in neomahljivo.

Jugoslovanske pozdrave vsem znancem in prijateljem Dragotin Gobec, Teleg. stotnja 170 Vojna pošta 500/II.

Na Laškem dne 12. junija 1918.

Predragi nam „Mir“!

Zapustil nas je naš dragi prijatelj, nam vsem priljubljeni orožni brat, od katerega smo se s solznimi očmi poslovili, namreč Jurček Nachbar, doma iz Vogrč. Bil je vsem prijazen, rad je vsakemu pomagal. Vedno je zlagal dopise v „Mir“ za nas in nam vsakokrat prečital, kar je nas zelo razveselilo. V veselih urah je vodil naše malo pevsko društvo; pač mnogokrat smo zapeli: „Že rožice na polju cvetijo.“ V hudih, žalostnih časih pa nas je tolažil; z eno besedo, bil je vedno dobre volje! Bil je devet mesecev kot poizvedovalec na ruski fronti, leta 1915. pa kot kuhar na laški meji, kjer je do danes zvesto opravljal svojo službo. Bil je tudi trikrat odlikovan. Sedaj je bil vpoklican k c. kr. deželnemu orožništvu v Celovec. Vendar po štirih letih enkrat v domači kraj! Z Bogom, ljubi Jurček, ostani nam zdrav in tudi tam na nas ne pozabi. Mnogo sreče v tvojem novem poklicu! Dobro vemo, da takega tovariša ne najdemo lahko več. Kakor moštvo, so ga čislali tudi častniki, da res, kdor hodi po potu pravice, pride zelo daleč. Tvoji stari znanci in tovariši: Jurij Pink, Žagar M., korp.; Lipusch M., Skubin Franc, p. p. 7.

Domači zdravnik.

Potenje nog.

Za toplo kopel nog (30° do 40° C) je treba imeti poleg kopelne posode še dve posodi z vročo in mrzlo vodo. Začetna temperatura ima 30° C in s prilivanjem se zviša do 40° C. Kopel traja povprečno od četrt do pol ure, vodno temperaturo je pa treba z večkratnim prilivanjem vroče vode ohraniti ves čas kolikor mogoče na enaki višini toplote. V ta namen je dobro tudi, da visi preko

Podružnica Ljubljanske kreditne banke v Celovcu.

Delniška glavica: K 10.000.000.

Rezervni zaklad: K 1.500.000.

Prodaja srečke razredne loterije.

Kolodvorska ulica št. 27.

Centrala v Ljubljani.

Podružnice: Celje, Gorica, Sarajevo, Split, Trst.

Sprejema vloge na knjižice in na tekoči račun.

Nakup in prodaja vrednostnih papirjev vseh vrst.

Srečke na obroke, promese k vsem žrebanjem.

kolen čez kopelno posodo prt. Ob koncu se noge polijejo z mrzlo vodo; s tem se doseže izvrstna reakcija. Ta kopel se priporoča zlasti ob glavobolu in migreni. Podaljšana topla kopel nog od- vaja tudi kri iz zgornjega telesnega dela, iz mož- ganov in je torej izborno sredstvo za spanje. Pri- poroča se tudi, če telo nima toplote in mrzla voda zavoljo pomanjkanja krvi ne reagira. Torej je predvsem za malokrvne, nervozne osebe.

Pri vroči kopeli nog začnemo s približno 40°C in prilivamo polagoma vrelo vodo tako dolgo, dokler prenesemo, do kakih 50°C. To kopel si naredimo dvakrat do trikrat na dan 20 do 30 mi- nut dolgo. Posodo pognemo čez kolena s prtom. Po kopeli denemo noge takoj čisto kratko časa v mrzlo vodo ali jih damo politi z mrzlo vodo in potem krepko drgati. Ta vroča kopel nog po- maga zlasti zoper potenje nog, pri izvinjenju skočnega uda, če imamo protin v nogah, pri oteklinah, obtiskih in ranitvah vseh vrst, kakor zoper zobobol in krvavljenje iz nosa. Tudi po- mirjuje bolečine pri splošni prenapetosti živcev, zlasti se priporoča proti živčnim bolečinam in živčni oslabelosti nog. Škodljivo vpliva pri vseh glavnih bolešnih, ki jih povzroča malokrvnost. Vroče kopeli nog brez naslednjih mrzlih polivov slabé in pospešujejo razvoj krčnih žil.

Menjajoča topla kopel obstoji v tem, da denemo noge najprej 2 do 3 minute v toplo vodo, potem pa pol minute v mrzlo; to se večkrat ponovi. Ta kopel se priporoča zlasti pri ozebli- nah, če imaš vedno mrzle noge in če trpiš na potenje nog.

S takimi različnimi kopelmi se dosežejo ču- dovita ozdravljenja, ki jih včasih ljudje pričakujejo samo od notranjih zdravil ali od raznih mazil, seveda zaman. Vrh tega si kopel nog oskrbi vsak človek v vsaki hiši.

Pomisliti je treba, da z nasilnimi pripomočki nikdar ne smemo preganjati potenja nog. Čistimo noge z vsakdanjim umivanjem in si jih utrjujmo z mrzlimi kopelmi. Zoper neznosni smrad je več uspešnih sredstev. Vsak tretji dan se dene v nogavico konico sprasene čreslene kisline (Gerbsäure). Enako vpliva vsakdanji vzemek tanino- vega praška. Izborno učinkuje tudi vmivanje z vodo, v kateri se je kuhala dobova (hrastova) skorja, s čemer se glavne kožne luknjice sčasoma zožijo.

Književnost in umetnost.

„Kurent.“ V Ljubljani se je ustanovil kon- zorcij, ki bo izdal humorističen list „Kurent“. List bo izhajal po dvakrat na mesec ter izide prva številka že koncem tega meseca. „Kurentu“ se je posrečilo si pridobiti mnogo odličnih so- trudnikov. — Ker se bo vsled pomanjkanja pa- pirja določila naklada po številu naročnikov, prosimo vse, ki nameravajo „Kurenta“ naročiti, da store to takoj. Naročnina znaša do konca tekočega leta 10 kron ter se pošilja upravi „Kurenta“ v Ljub- ljani Stari trg št. 19, Zvezna tiskarna. Rokopise sprejema uredništvo „Kurenta“ Križevniška ul. 9.

Lastnik in izdajatelj: **Gregor Einspieler**, prošt v Tinjah.

Odgovorni urednik: **Otmár Mihálek**.

Tiskarna Družbe sv. Mohorja v Celovcu. Telefon 179.

Prodaj

40hl jabolčnega mošta

kupim vsako množino **sadnega kisa** (je- siha). Cena po dogovoru. **Franc Potočnik**, posestnik in gostilničar, Drvešavas, p. Pliberk.

Prežalostnim srcem javljam tužno vest, da je moj edini, ljubljani sin

Matija Kröpfl

dne 19. junija padel za cesarja in do- movino na laškem bojišču ob Piavi, šele 19 let star.

Blače ob Zili, 15. julija 1918.

Lucija Kröpfl

mati.

Rezika Kröpfl

sestra.

Jakob Jamrič

stric.

Lena Jamrič

teta.

Micika in Nežika Jamrič

sestrični.

Brez karte za milo

se dobiva dosedaj še po ničem drugim prekošeno **brezmaščobno FANIA** v trdih kosih pralno sredstvo za umivanje in kopanje. Se rabi brez vsake škode. Nikaka glina! Izvrsno blago za preprodajalce. Karton s 36 kosi lepo opremljeno K 30.— pri

M. Jünker, Zagreb št. 16, Petrinjska 3/III (Hrvatsko).

Paramente

kakor mašna oblačila, pluviala, vela, plaščke za mi- nistrante, cerkveno perilo, birete, kolarje, šmizete, kelihe, ciborije, monstrance, zvončke itd., križe, sohe v bogati izbiri po nizkih cenah ima v zalogi **oddelek za paramente Jožefovega društva v Celovcu.**

Miši — podgane — stenice — ščurki.

Izdelovanje in razpošiljatev preizkušenega radikalno učin- kujočega uničevalnega sredstva, za katero dohajajo vsak dan zahvalna pisma. **Za podgane in miši K 5.—**; za ščurke K 4.50; tinktura za stenice 2 K; uniče- valec moljev K 2.—; prašek proti mrčesom K 1.50 in K 3.—; sem spadajoči razprševalci K 1.20; tinktura proti ušem pri ljudeh K 1.50; mazilo za uši pri živini K 2.—; prašek za uši v obleki in perilu 2 K; tinkt. za bolhe pri psech K 1.50; tinkt. proti mrčesu na sadnju in zelenjadi (unič. rastlin) 3 K. Pošilja po povzetju **Zavod za pokončavanje mrčesa M. Jünker, Zagreb 16, Petrinjska ulica 3.**

100 litrov zdrave domače pijače

osvežujoče, dobre in žejo gaseče si lahko vsak sam priredi z malimi stroški. V zalogi so snovi za: ananas, jabolčnik, grenadine, mali- novec, poprova meta, muškatelec, po- merančnik, dišeča perla, višnjevec. Ska- ziti se ne more. Ta domača pijača se lahko pije poleti hladna, pozimi tudi vroča namesto ruma ali žganja. Snovi z natančnim navodilom stanejo 12 K po povzetju. **Dišeča perla stane 20 K.**

JAN. GROLICH, drožerija pri angelu, Brno 638, Morava.

500 kron v zlatu

če ne odstrani kreme **Grollich** z zraven spadatajočim milnim praškom vse solne pege, maroge, solne opekline, ogrce, obrazno rdečico itd. in ne ohrani kože mladostno svežo in nežno. Cena K 6.65 s poštnino vred. 3 porcije stanejo K 17.—, 6 porcij nadaljnih stroškov. — Naslov za naročila:

Jan. Grollich, drožerija pri angelu, Brno 638, Morava.

Demanti za rezanje stekla.

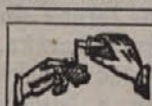
Demantov za rezanje stekla morem sedaj le št. 5 po K 22.— in spaldemantov po K 26.— oddajati, ker je privoz demantov prekinjen in se dobi surovina le prav težko in po prav visokih cenah.

Povzetna poštnina stane 90 h. Za rečno in solidno stanje jamči

Jan. Grollich, drožerija pri angelu, Brno 638, Morava.

Framydol

je sredstvo za pomlajenje las, ki rdeče, svetle in sive lase in brade za trajno temno pobarva. 1 steklenica s poštnino vred K 3.25.

Rydyol

je rožnata voda, ki živo pordeči blede lica. Učinek je ču- dovit. 1 steklenica s poštnino vred K 2.45. — Povzetje 45 h več. — Naslov za naročila:

JAN. GROLICH, drožerija pri angelu, Brno 638, Morava.

Hranilno in posojilno društvo v Celovcu

Pavličeva
ulica
št. 7.

uraduje vsak dan, izvzemši nedelje in
praznike, od 10. do 12. ure dopoldne.

Varno naložen denar; najugodnejši kredit za posestnike.

Pavličeva
ulica
št. 7.